

Identyfikacja procesów technologicznych

Piotr Bania

Laboratorium 7

Identyfikacja silnika prądu stałego

Zadanie 1. Przybliżony model serwomechanizmu z silnikiem prądu stałego jest opisany równaniami

$$\frac{d\varphi}{dt} = \omega,$$

$$J \frac{d\omega}{dt} = k_m i - f_t(\omega) \text{ - równanie mechaniczne,}$$

$$L \frac{di}{dt} = u - Ri - k_e \omega \text{ - równanie elektryczne,}$$

gdzie t czas w s, φ - kąt obrotu w rad, i - prąd w A, L - indukcyjność uzwojenia silnika w H, R - rezystancja silnika w Ω , J moment bezwładności w kgm^2 , k_m - stała mechaniczna silnika w NmA^{-1} , k_e - stała elektryczna silnika w Vs^{-1} . Funkcja f_t opisuje zależność wypadkowego momentu sił tarcia i innych oporów ruchu od prędkości obrotowej. Pominięcie indukcyjności w ostatnim równaniu prowadzi do modelu uproszczonego

$$\frac{d\omega}{dt} = \frac{k_m}{JR} \left(u - k_e \omega - \frac{R}{k_m} f_t(\omega) \right).$$

Wielkością mierzoną jest kąt obrotu wału silnika. Oznaczając $x_1 = \varphi$, $x_2 = \omega$, model serwomechanizmu zapiszemy w postaci

$$\dot{x}_1 = x_2, \quad x_1(0) = x_{10}, \quad (1)$$

$$\dot{x}_2 = K(u - H(x_2)), \quad x_2(0) = x_{20}, \quad (2)$$

gdzie $H(\omega) = k_e \omega - \frac{R}{k_m} f_t(\omega)$, $K = \frac{k_m}{JR}$. Parametr K oraz funkcja H są nieznane i należy je

wyznaczyć na podstawie pomiarów. Dane do identyfikacji można znaleźć pod adresem http://home.agh.edu.pl/~pba/stud/Ident/Lab_07/data_01.mat. Pierwszych 20 pomiarów zawiera odpowiedzi skokowe. Ostatni pomiar zawiera kąt obrotu przy pobudzeniu sygnałem prostokątnym. Korzystając z danych należy wyznaczyć zależność obrotów w stanie ustalonym od sterowania i na tej podstawie określić funkcję H . Ze względu na występowanie tarcia, funkcja H ma nieciągłość dla $\omega = 0$. Dla potrzeb identyfikacji przyjąć, że

$$H(\omega) = \begin{cases} a^+ \omega^2 + b^+ \omega + c^+, & \omega > 10^{-2} \text{ rad/s,} \\ a^- \omega^2 + b^- \omega + c^-, & \omega < -10^{-2} \text{ rad/s,} \\ 0, & \text{poza tym.} \end{cases}$$

Parametry $a^\pm, b^\pm, c^\pm$ wyznaczyć metodą najmniejszych kwadratów. Narysować wykres funkcji H oraz dane pomiarowe. Korzystając z wyników ostatniego eksperymentu określić wartość parametru K minimalizując wskaźnik jakości

$$Q(K, x_{10}, x_{20},) = \frac{1}{2N} \sum_{k=1}^N (x_1(kT_0) - y(kT_0))^2, \quad (9)$$

gdzie $y(kT_0)$ oznacza pomiar położenia w chwili kT_0 oraz x_1, x_2 są rozwiązaniem układu równań (1), (2). Całkowanie równań (1), (2) należy wykonać stało-krokową metodą Rungego-Kutty czwartego rzędu (skrót RK4). Kod metody RK4 oraz sposób obliczania funkcji (9) podano poniżej.

Prawa strona równań stanu

```
function dx=rhs(t,x,u,K)
% Prawa strona równań stanu
if x(2)<-1e-3
    % funkcja H dla ujemnych prędkości
    H= ;
elseif x(2)>1e-3
    % funkcja H dla dodatnich prędkości
    H= ;
else
    %zero wstawiamy ze względów numerycznych
    H=0;
end
dx=[0;0]; dx(1)=x(2); dx(2)=K*(u-H);
```

Metoda RK4

```
function [t,x]=rk4(x0,u,tf,K)
nt=length(u); n=length(x0); h=tf/nt; x=zeros(nt,n);
tmp=zeros(n,1); xtmp=x0; x(1,:)=x0'; t=0;
dx1=zeros(n,1); dx2=dx1; dx3=dx1; dx4=dx1;
h_2=h/2; h_6=h/6; h_26=2*h_6;
for i=1:nt
    dx1=rhs(t,xtmp,u(i),K);
    tmp=xtmp+h_2*dx1; t=t+h_2;
    dx2=rhs(t,tmp,u(i),K);
    tmp=xtmp+h_2*dx2;
    dx3=rhs(t,tmp,u(i),K);
    tmp=xtmp+h*dx3; t=t+h_2;
    dx4=rhs(t,tmp,u(i),K);
    xtmp=xtmp+h_6*(dx1+dx4)+h_26*(dx2+dx3);
    x(i,:)=xtmp';
end
t=linspace(0,tf,nt)';
```

Funkcja celu

```
function e=cel(p,u,tm,ym)
% ym-pomiary, tm-chwile próbkowania, p(1:2) - warunek pocz., p(3)=K
x0=p(1:2); K=p(3); tf=tm(end);
[t,x]=rk4(x0,u,tf,K);
e=x(:,1)-ym;
```

Porównać na jednym wykresie model (położenie i prędkość) z pomiarami. Prędkość obrotową odtworzyć obliczając iloraz różnicowy pomiarów położenia. Aproksymować funkcję H prostą przechodzącą przez punkt (0,0) i wyznaczyć przybliżony model liniowy w postaci

$$\dot{x}_1 = x_2, \quad \dot{x}_2 = -\frac{1}{T}x_2 + \frac{k}{T}u.$$

Podać wartości stałej czasowej T i współczynnika wzmocnienia k . Porównać działanie tego modelu z modelem nieliniowym i z wynikami pomiarów.

Zadanie 2. Silnik prądu stałego napędza śmigło. Prędkość obrotowa śmigła jest mierzona za pomocą tachoprądnicy o stałej 0.52V/1000obr. Napięcie z tachoprądnicy jest wstępnie wzmacniane i mierzone przetwornikiem A/D. W celu wyskalowania toru pomiarowego wykonano następujące pomiary.

`%Napięcie na tachoprądnicy w V`

```
u = [-1.560 -1.490 -1.375 -1.321 -1.204 -1.087 -0.945 -0.783 -0.587
-0.347 0 0.350 0.583 0.765 0.924 1.054 1.172 1.263 1.347 1.429 1.493];
```

`%Wyjście przetwornika A/D w V`

```
u_ad = [-9.5 -8.9 -8.3 -7.6 -7.1 -6.4 -5.6 -4.6 -3.5 -2.1 0 2.1 3.4 4.6
5.6 6.4 7.1 7.7 8.2 8.8 9.1];
```

Zależność pomiędzy prędkością obrotową śmigła i wyjściem przetwornika A/D ma postać

$$\omega = ku + b$$

Należy wyznaczyć liczby k i b . Przyjęto, że model silnika i śmigła ma postać

$$\dot{x} = K(u - H(x)), \quad x(0) = x_0, \quad (3)$$

gdzie x jest prędkością obrotową śmigła w obr/min. Parametr K oraz funkcja H są nieznane i należy je wyznaczyć na podstawie pomiarów. W tym celu wykonano pomiary prędkości obrotowej śmigła w stanie ustalonym przy różnych wartościach sterowania u . Dane znajdują się pod adresem http://home.agh.edu.pl/~pba/stud/Ident/Lab_07/data_01_ident.mat. Zmienna `control` oznacza sterowanie, zmienna `u_ad` oznacza napięcie na wyjściu przetwornika A/D.

Przyjąć, że $H(\omega) = az^3 + bz^2 + cz + d$, $z = 10^{-3}\omega$ i wyznaczyć parametry a , b , c , d . Narysować wykres funkcji H oraz dane pomiarowe. Parametr K wyznaczyć metodą opisaną w zadaniu 1 na podstawie danych znajdujących się pod adresem

http://home.agh.edu.pl/~pba/stud/Ident/Lab_07/data_02_ident.mat.

Porównać na jednym wykresie wynik symulacji modelu (3) z wynikami eksperymentu.